

Det vil bemærkes, at det er en Anmærkning fra Statsrevisorernes Side, der er holdt i en ret skarp Form; men begge Udvalg tiltræder denne ret skarpe Bemærkning. Det drejer sig om ca. 1 Mill. Kr., der er fremkommet dels ved Merindtægt og dels ved Mindreudgift, og selvfølgelig skulde disse Beløb have været opført paa Tillægsbevillingsloven. Det er egentlig ejendommeligt, at saadan en selvfølgelig Ting af regnskabsmæssig og bevillingsmæssig Karakter skal indprentes saa tidt, før der bliver taget Hensyn dertil. Der er da intet mere naturligt end, at en Besparelse føres tilbage, og at en for lille Bevilling suppleres; men alt skal selvfølgelig ske paa Tillægsbevillingsloven, og jeg vil gaa ud fra, at der ikke oftere skal blive Grund til saa skarpe Bemærkninger fra Statsrevisorernes Side, men at man imødekommer de Henstillinger og Ønsker, der er fremsat.

Jeg finder ogsaa Anledning til med et Par Ord at omtale Særregnskaberne og disses Revision. Der findes Særregnskaber under en hel Række af forskellige Ministerier, og disse Regnskaber revideres paa forskellig Vis og af forskellige, enten Ministeriets Embedsmænd eller andre, som er udpeget dertil. Men Regnskaberne behandles ikke af nogen overordnet Revisionsmyndighed, og Statsrevisorerne gør opmærksom paa det og siger, at Statsrevisorerne maa gentage, at de anser en saadan Ordning, hvorefter disse Regnskaber ikke behandles af en overordnet Revisionsmyndighed, for utilfredsstillende, og skal paa ny fremsætte Henstilling om, at der tilvejebringes en Ordning, hvorved disse Regnskaber henlægges under Revisionsdepartementet eller en eller flere Hovedrevisorer, som kan gøre dem til Genstand for en yderligere og mere kritisk Behandling og derefter afgive Erklæring til Statsrevisorerne. — Til denne Udtalelse slutter Udvalget, ligesom Udvalget i det andet høje Ting, sig ganske.

Endelig skal jeg lige nævne, at Statsrevisorerne bestemt udtaler sig om Ønskeligheden af en Omordning af Finsens Lysinstituts økonomiske Forhold til Imødegaaelse af det store Underskud, som Instituttets Regnskab atter i Aar udviser. Statsrevisorerne siger, at ved andre humanitære Anstalter er der foretaget væsentlige Nedsættelser i disse Anstalters Udgifter, og at der formentlig ogsaa vil kunne finde en Reduktion Sted ved Udgifterne af Finsens-Instituttet. Forhaabentlig vil der nu efter de gentagne Opfordringer blive gjort Forsøg i saa Henseende, saa at der ikke senere skal blive Lejlighed til atter at gøre Udsættelser i den Anledning.

Jeg skal tillade mig paa Udvalgets Vegne at indstille til det høje Ting, at Statsregnskabet for 1922—23 godkendes.

Finansministeren (Bramsnoes). I Anledning af de fremsatte Udtalelser skal jeg sige, at Spørgsmaalet om en bedre Revision af Statens Regnskabsvæsen jo er under Overvejelse i Statsregnskabskommissionen, og Arbejdet er der saa langt fremskredet, at jeg haaber, det i næste Samling skal være muligt at fremsætte et Forslag, der imødekommer de Ønsker og Henstillinger, der er gjort saavel af Statsrevisionen som af Rigsdagens Udvalg.

Da Socialministeren ikke er til Stede for Øjeblikket, tør jeg maaske paa hans Vegne gøre opmærksom paa, at der allerede er nedsat et Udvalg til at undersøge Økonomien ved Finsens-Instituttet. Jeg slutter mig til det Ønske, der er blevet udtalt af den ærede Ordfører, at det derigennem maa lykkes at frembringe Besparelser, der kan forenes med en forsvarlig Drift af Institutionen, og som kan lette Statens Udgifter paa dette Omraade.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling, saalydende:

Statsregnskabet for Finansaaret 1922—23 godkendes

vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring af de i Lov af 2. Maj 1902 § 2 og Lov af 29. Marts 1904 fastsatte Regler om Privatskolernes og deres Lærerpersonales Indskud i Pensionskasserne for Privatskolelærerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1671).

Sagen sattes til Forhandling.

Undervisningsministeren (Nina Bang):

Det lille Lovforslag, som jeg skal have den Ære at forelægge for det høje Folketing, er af ganske formel Karakter. I Lov af 2. Maj 1902 om Tilskud til de private Realskolers Pensionskasser er der fastsat et Bidrag fra Staten paa 2 pCt. af Lærerlønningerne.